



Goigs de Sant Vicenç

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Castellbisbal. Pl. de l'Església, s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Església de Sant Vicenç de Benviure a la plaça de l'església

Coordenades:

Latitud: 41.4752
Longitud: 1.98064
UTM Est (X): 414888
UTM Nord (Y): 4592012

Classificació

Número de fitxa 08054-78
Àmbit: Patrimoni documental
Tipologia Fons documental
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Sant Vicenç de Benviure](#)
[Sant Vicenç del Castell](#)
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dv., 08/07/2011 - 02:00

Descripció

GOIGS DEL INVICTO MARTIR SANT VICENS, PATRÓ Y TITULAR DE LA PARROQUIA DE CASTELLBISBAL Cruels vencereu tormentes / I molt més en mort/ Siuau nostre protector/ Victoriós màrtir

Vicenç/ Noble aragonés nasquereu / En (..) i lletra divina / Ab ansi molt peregrinar/ En Zaragoza aprengueru / Valeri als dogmas eterns/ Os ensenyà ab gran primor / Siau nostre &/ A est Bisbe Sant impedit / De predicar la lley santa / Supliseu ab grasia santa/ Que quedà Dacià acosdits / Manà ab furors sedents / Als dos prendre's son rigor/ Siau nostre &/ A la Ciutat de València / A Valeri i Vos lligats / Conduiren los soldats / Maltractant vostra paciència / Más vostre esperit pacient / Libre confon tot error / Siau nostre & / Per més que lo impio Dacii / Os tractà al principi amich / Vos dels (..) enemich / Valent (..) cristià / Sols a Crhsto los (..) / Oferie lo vostre cor / Siuau nostre protector / Presons, rodas, fams, cadenas / grillons, ferros i ardents fochs / per vos foren torments poch / tenent per gloria las penas / de amarguias los torments / passareu molt (...) / Siau nostre & / Sou Diamant en firmesa / a (..) que en l'ardent pira / augmentant Dacià sa ira / se aumenta vostra bellesa / a més ira, més paciència / ansias mostra vostre amor / Siau nostre & / Com Crhsto en la Creu clavat / tingue ses do més poder / vos resolguereu morir / esent lo patir finat / suplicava més torments / per Chirsto vostre valor / Siau nostre & / (...) mort vostra vida acaba, més vostre cos / va cap al Cel prodigits / a la admiració convida / defensando de las dens de un gros lleo devorador / Siau nostre & / Submergit en esta mar / lligat de una mola brava vostre cos, com si botava / se paresura a retocar / burlats tots los Presidents/ quedaren ab son errors / Siau nostre &/ En lo aire, foch, mar i terra / Vicenç victoriós indica / i fins Dacià publica, que'l nom de Vicenç lo aterra / (..) com crida ab ardens / furors de son ciego cor / Siau nostre &/ desmaiant lo gentilisme / A vista de tots victorias / Vicenç (...) sas glorias / contra el poder del abisme / convertintse molta gent / a Jesucrist redemptor / Siau nostre &/ A Déu en Vicenç, dedicà / Castellbisbal aquest temple / per imitar son exemple / que la devoció publica / per la ànima, cos i bons / logreu de Déu lo favor / Siau nostre Protector / Victoriós Màrtir Vicenç / Victoriós Vicenç en vida / i en la mort triomfador / al cec os invoca de cor / lograuli gloria cumplida.

Observacions:

Els goigs foren impresos per Pau Riera i es troben datats del 1847. Actualment no es té tradició de cantar-los ni els propietaris de la masia i l'església recorden haver-los cantat en les darreres dècades.

Història

L'origen dels goigs ve determinat per l'existència, des del segle XII, de cants litúrgics llatins destinats a lloar els goigs terrenals de la Mare de Déu. Per tal de popularitzar aquests cants, es traduïren als diversos idiomes romànics al segle XIV. Els goigs més antics de Catalunya s'han recollit al segle XIV. Un dels més famosos i també més antics és la Ballada dels goigs de nostra dona, en català vulgar, que era cantat i ballat pels pelegrins de Montserrat i recollit al llibre Vermell. Des del segle XV es passà a lloar advocacions marianes concretes, i posteriorment, els sants i Jesucrist. I des del segle XVI s'imprimiren i divulgaren per les esglésies, santuaris i ermites arreu dels Països Catalans. Respecte als Goigs de la parròquia de Castellbisbal, encara són cantats els Goigs a Sant Vicenç, que foren traduïts per mossèn Joan Cot. En els esmentats goigs es pot llegir: Reimpressió d'un exemplar del segle XVIII, ab llicencia, 17 de janer de 1914.

Bibliografia

RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.